

HOOFDSTUK 1 : BELEID EN COÖRDINATIE VAN DE STRIJD TEGEN MENSENHANDEL

1.1 Inleiding

In de wet ter bestrijding van de mensenhandel van 13 april 1995 werd in artikel 11, par. 3, aan het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding de opdracht gegeven "de bestrijding van de mensenhandel te stimuleren". Om deze opdracht te verduidelijken werd op 16 juni 1995 een Koninklijk Besluit genomen. Dit K.B. legde de wettelijke basis voor de oprichting van de Interdepartementale Coördinatiecel ter bestrijding van de mensenhandel. De samenstelling van deze Coördinatiecel, waarbij heel wat ministeries en diensten betrokken zijn, beantwoordt aan de aanbevelingen van de Parlementaire Onderzoekscommissie. De Coördinatiecel vormt immers het ideale forum om een multi-disciplinaire aanpak te ontwikkelen en de uitvoering ervan permanent op te volgen en bij te sturen. De Minister van Justitie zit de Coördinatiecel voor en het Centrum staat in voor het secretariaat. Het K.B. voorziet ook dat het Centrum "jaarlijks een onafhankelijk en publiek evaluatierapport over de evolutie en de resultaten van de bestrijding van de internationale mensenhandel" opmaakt. Aan het Centrum wordt hierbij ook de gegeven de samenwerking en coördinatie tussen de gespecialiseerde opvangcentra voor slachtoffers van mensenhandel te behartigen.

De wet verleent ook uitdrukkelijk aan het Centrum de mogelijkheid om in rechte te treden in alle geschillen die aanleiding geven tot de toepassing van de wet. Hierbij werd concreet beoogd dat het Centrum zich burgerlijke partij zou kunnen stellen, in eigen naam en in naam van de slachtoffers, in rechtszaken inzake mensenhandel. In het eerste deel van dit hoofdstuk trachten wij u een beeld te geven van wat dit concreet inhoudt binnen het kader van het Centrum. Voor deze opdracht evolueerde de inzet van middelen van het Centrum van een halftijdse kracht, midden 1992, naar twee voltijdse krachten sinds midden 1995, die vrijgemaakt werden binnen het personeelskader dat voorzien werd in 1993, bij de oprichting van het Centrum. De cel mensenhandel van het Centrum moet echter dringend uitbreiden om aan de huidige en de groeiende uitdagingen een antwoord te kunnen bieden. Daarom heeft het Centrum aan de betrokken Ministers gevraagd een bijkomende inspanning te doen om de middelen van het Centrum te versterken. In dit jaarverslag worden meerdere (nieuwe) problemen in het kader van de mensenhandel toegelicht waarbij wij moeten vaststellen dat het Centrum, de opdracht inzake coördinatie en beleidsvoorbereiding onvoldoende accuraat kan opvolgen. Wij komen hierop terug in de algemene besluiten in dit jaarverslag. Wij zijn de overtuiging toegedaan dat de versterking van de cel mensenhandel van het Centrum er zeer concreet zou kunnen toe bijdragen dat de overheid sneller en afdoender zou kunnen reageren op concrete fenomenen van mensenhandel en minder de indruk zou moeten laten bestaan dat er slechts met heel wat vertraging gereageerd wordt op "schandalen". Wellicht was dit ook de betrachting van de parlementaire onderzoekscommissie doorheen de aanbevelingen die zij formuleerde.

1.2 Overzicht van de activiteiten van het Centrum

1.2.1 De opvang van en de maatregelen ten gunste van de slachtoffers

- Het Centrum dat de opvangcentra Sūrya en Pag-asa oprichtte, maakt deel uit van de Raden van beheer, met raadgevende stem, van beide v.z.w.'s. Het Centrum neemt daardoor deel aan een 20-tal vergaderingen van de raden van beheer per jaar.

Met beide centra worden regelmatig overlegvergaderingen gehouden met de coördinatoren en de medewerkers die de opvolging van de dossiers behartigen wat tot een 15-tal overlegvergaderingen voor beide centra samen leidt op jaarbasis.

- Het Centrum moet regelmatig tussenkomen of vergaderingen organiseren met de bevoegde departementen om het probleem van het gebrek aan continuïteit in de subsidiëring op te vangen. De aanwezigheid van het Centrum hierbij is doorgaans noodzakelijk, onder meer omwille van de steeds weerkerende discussies omtrent de bevoegdheid van de verschillende niveaus in onze federale staatsstructuur. Concreet: een viertal vergaderingen per jaar en heel wat rechtstreekse tussenkomsten bij kabinetten en administraties.
- Opvolging van dossiers waarin het Centrum zich burgerlijke partij stelt. Er zijn een vijftiental lopende dossiers waarin het Centrum zich burgerlijke partij stelt of waarin de juridische opvolging opgenomen wordt. In deze dossiers houdt dit in: persoonlijke contacten met het slachtoffer, contacten en overleg met de advocaat die het dossier behartigt, desgevallend inzage in het dossier en analyse ervan, eventueel bijwonen van zittingen voor de rechtbank, opvolging en begeleiding voor het bekomen van de eventueel toegekende schadevergoeding of aanvraag bij het Fonds voor slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.
Aansluitend hierbij wordt ook gewerkt aan overleg tussen de advocaten die zich in deze materie specialiseren en voorziet het Centrum hen van actuele informatie.
- Coördinatie en overleg tussen de onthaalcentra. Het Centrum organiseert 3 à 4 vergaderingen per jaar met de opvangcentra en de coördinator van het basisnetwerk voor slachtoffers van mensenhandel in Vlaanderen.
- Het Centrum maakt deel uit van de stuurgroep van het basisnetwerk voor slachtoffers van mensenhandel in Vlaanderen en werkt mee aan de intervisie-bijeenkomsten voor de medewerkers van de lokale steunpunten. Vier vergaderingen en vier intervisiedagen per jaar.
- Het Centrum houdt overleg met ECPAT voor de opvolging van enkele concrete dossiers van sekstoerisme en beleidsaspecten in het algemeen.

1.2.2 Beleidsvoorbereiding en beleidsopvolging

1.2.2.1 Interdepartementale coördinatiecel ter bestrijding van de mensenhandel

Plenaire vergaderingen

- Twee vergaderingen per jaar. Uitnodigingen, agenda, verslagen, werkdocumenten en steeds in twee talen.
- Voorbereidende vergaderingen met het kabinet van de Minister van Justitie.

Het Centrum brengt nagenoeg alle agendapunten aan en zorgt ook voor een belangrijk deel van de inhoudelijke opvulling.

Werkgroepen

Werkgroep ad-hoc omtrent de bijstand aan slachtoffers van mensenhandel. Een viertal vergaderingen, ontwerpen en bijwerken van de tekst, publicatie ervan in een brochure die op 13.000 exemplaren gedrukt werd, waarvan er reeds 7.000 verspreid werden.

Aansluitend hierbij stond het Centrum in voor de opmaak en verspreiding van een meertalige folder (18 talen) voor de slachtoffers. Er werden 12.000 exemplaren gedrukt waarvan er reeds ongeveer 6.000 verspreid werden.

Werkgroep Internationale samenwerking

In 1996 werden een reeks vergaderingen gehouden in de schoot van de I.C.C.M, op initiatief van het Bestuur Strafwetgeving en op initiatief van het Ministerie van Buitenlandse Zaken voor de voorbereiding van de Conferentie in Wenen, de Conferentie in Stockholm en voor het uitwerken van Belgische voorstellen om in te brengen tijdens het voorzitterschap van Ierland van de Europese Unie met het oog op het bekomen van een akkoord omtrent een plan voor een Gemeenschappelijke Actie.

Bij gebrek aan tijd vergaderde de werkgroep niet in 1997 wat overigens leidde tot een zekere ontevredenheid omtrent het gebrek aan overleg rond de voorstellen die besproken werden onder het voorzitterschap van Nederland in de eerste helft van 1997.

Werkgroep Systematische Controle

Twee vergaderingen, een hele reeks contacten in 15 verschillende gerechtelijke arrondissementen en het uitwerken van een basisdocument.

1.2.2.2 *Samenwerking en contacten met de diverse departementen*

Justitie

Het Centrum maakt deel uit van het Nationaal Forum voor Slachtofferbeleid, hetgeen een zestal vergaderingen per jaar meebrengt.

In dit verband werkte het Centrum mee aan twee vormingssessies voor magistraten rond de problematiek slachtoffers en zijn er nog twee vormingssessies voorzien eind maart 1998.

Binnen het kader van de taakverdeling tussen de Procureurs-generaal onderhoudt het Centrum contacten met het parket-generaal van Luik, belast met de opvolging van de problematiek van de mensenhandel, om een aantal knelpunten weg te werken en voorstellen uit te werken.

Zoals supra reeds vermeld, onderhoudt het Centrum ook een aanzienlijk aantal contacten met de parketten, in casu de verbindingsmagistraten mensenhandel, om hen actief te betrekken in de polyvalente aanpak van de strijd tegen de mensenhandel.

Binnenlandse Zaken

Vergelijkbaar met de contacten met de verbindingsmagistraten onderhoudt het Centrum een reeks contacten met mensen van de gemeentepolitie en de rijkswacht verspreid over ongeveer de helft van de gerechtelijke arrondissementen van het land. Het ligt in de bedoeling alle gerechtelijke arrondissementen hierin te betrekken. In alle bescheidenheid kan toch gesteld worden dat deze contacten altijd een concreet ondersteunend effect hebben op de betrokkenheid van de politiemensen bij de bestrijding van de mensenhandel.

In de mate van het mogelijke, maar wij zijn er ons van bewust dat dit onvoldoende is, volgen wij ook de problematiek op van de vreemde niet-begeleide minderjarigen in ons land.

Sociale Zaken

Het Centrum verleende zijn medewerking aan een bijeenkomst voor alle medewerkers van de sociale inspectie die ingezet worden in de cellen mensenhandel. In het kader van het opstarten van initiatieven in enkele grote steden werd ook medewerking verleend aan twee startvergaderingen.

In opvolging daarvan neemt het Centrum deel aan overlegvergaderingen in de betrokken steden of worden er regelmatige contacten onderhouden.

1.2.2.3 *Samenwerking met het parlement*

Het Centrum verleende zijn medewerking aan een vergadering van de Bijzondere Commissie Mensenhandel van het parlement die de verslagen van het Centrum en de regering onderzoekt. Op vraag van diverse parlementairen wordt regelmatig informatie verstrekt.

1.2.2.4 *Andere instanties*

Op vraag van parlementairen van het Europees Parlement, de Raad van Europa, I.O.M. en andere internationale instanties wordt regelmatig informatie verstrekt of worden mensen ontvangen om hen te gronde te informeren over het fenomeen mensenhandel in België en het beleid dat terzake uitgebouwd wordt.

1.2.3 **Rapportering**

Zoals voorzien in het K.B. van 16 juni 1995 maakt het Centrum jaarlijks een evaluatierapport over de resultaten en de knelpunten in de bestrijding van de mensenhandel.

Het mag (nogmaals) onderlijnd worden dat dit gebeurt op basis van een hele reeks, veel tijd in beslag nemende, contacten met mensen en organisaties op het terrein en daardoor ook zeer sterk aansluit bij de werkelijkheid. Tegelijk is dit ook een proces dat stimuli geeft aan de werkers op het terrein.

Dit blijkt ook uit de reacties op en follow-up na het tweede rapport. Het rapport was kritisch voor de meeste grote steden maar leidde niet tot negatieve reacties van zelfverdediging, integendeel. Dit rapport heeft trouwens een belangrijke impuls gegeven aan de projecten die in de loop van 1998 operationeel zouden worden in Brussel, Antwerpen en Luik.

Gedurende ongeveer 2 à 3 maand domineert het realiseren, publiceren en verspreiden van het jaarrapport de tijdsbesteding van de twee medewerkers.

1.2.4 **Vorming en sensibilisering**

In 1997 werden twee vormingsdagen in de rijkswachtschool gehouden en twee vormingssessies voor magistraten inzake slachtofferbeleid.

In samenwerking met het basisnetwerk van de Vlaamse Gemeenschap werden twee provinciale vormingsdagen opgezet, telkens met een hele reeks voorbereidende contacten, waarbij in het totaal 200 mensen bereikt werden. Ook deze info-dagen, met de informele en persoonlijke contacten die ermee gepaard gaan, gaven positieve impulsen aan de multi-disciplinaire aanpak op het terrein van de strijd tegen de mensenhandel.

Met de opsporingsdienst van de gemeentelijke politie van Luik werden twee vormingssessies opgezet waarvan één in samenwerking met de sociale inspectie.

Op vraag van geïnteresseerden zoals Sürya en de politie van Schaarbeek werden samenkomsten georganiseerd met de cel MEPROSCH van Gent om hun ervaringen toe te lichten.

In de loop van 1997 werden enkele duizenden brochures verspreid. De brochure over maatregelen voor de bijstand aan slachtoffers van mensenhandel en een brochure in 18 talen voor de (vermoedelijke) slachtoffers van mensenhandel. Hierbij mag aangestipt dat deze publicaties er sterk toe bijdragen de problematiek onder de aandacht te brengen en te houden en vooral de gevoeligheid bij de mensen op het terrein voor de slachtofferzorg te verhogen.

1.2.5 Diverse initiatieven en vragen

In 1996 nam het Centrum deel aan de Conferentie in Wenen en de voorbereiding van de Conferentie in Stockholm. In 1997 werden geen Conferenties opgevolgd wegens een gebrek aan tijd.

In september 1997 organiseerde het Centrum, op vraag van de Ambassade van Thailand, een programma voor een week van een delegatie vanuit Thailand omtrent mensenhandel, seksuele exploitatie en sekstoerisme. Deze contacten waren belangrijk in het kader van een lopend gerechtelijk onderzoek rond sekstoerisme en boden de mogelijkheid een aantal persoonlijke contacten te leggen die de bilaterale gerechtelijke samenwerking met Thailand voor de toekomst vergemakkelijken.

Het Centrum werkt ook mee aan de stuurgroep van het onderzoeksproject aan de Rijksuniversiteit te Gent in het kader van het samenwerkingsakkoord/pilootproject van de staatssecretaris voor ontwikkelingssamenwerking met de Filippijnen rond mensenhandel.

Daarnaast krijgt het Centrum regelmatig vragen van studenten en organisaties uit het binnenland en het buitenland naar informatie omtrent de aanpak van de strijd tegen de mensenhandel in ons land.

1.3 De werking van de Interdepartementale Coördinatiecel ter bestrijding van de mensenhandel

Alle verslagen die tijdens de voorbije 4 jaar in België over de mensenhandel zijn verschenen, zijn het erover eens: de doeltreffendheid van de strijd tegen de mensenhandel veronderstelt een gecoördineerde en multidisciplinaire benadering van dit fenomeen.

Vandaar het belang van het bestaan en de goede werking van een structuur als die van de Interdepartementale cel, die werd opgericht in aansluiting op het eindverslag van de Parlementaire Onderzoekscommissie en op het stemmen van de wet van 13 april 1995.

Hoe kan, twee jaar na de oprichting, de rol worden geëvalueerd die de Interdepartementale Cel heeft gespeeld in het doorvoeren van het beleid ter bestrijding van de mensenhandel? Kunnen we uit de evaluatie van de werkzaamheden van de Interdepartementale Cel in 1997 afleiden, dat de Cel ook op politiek vlak de initiatieven en inspanningen op het terrein heeft gesteund en aangemoedigd?

1.3.1 Verslag van de activiteiten

In 1997 werden twee plenaire vergaderingen gehouden van de Interdepartementale Coördinatiecel ter bestrijding van de mensenhandel, die werden voorgezeten door de Minister van Justitie.

De agenda van de vergadering van juni werd sterk beïnvloed door de kritische vaststellingen die het Centrum in het jaarverslag van maart had opgenomen.

De debatten gingen dus voornamelijk over de prioriteiten die het Centrum had gesteld, nl.: het invoeren van een systematisch controlebeleid in de risicosectoren van de mensenhandel, het bepalen van een strafbeleid terzake, het bestrijden van het misbruik van de asielprocedure en tenslotte, een versterkte toepassing van het humanitaire luik en een grotere aandacht voor de slachtoffers van de mensenhandel.

Er werd een werkgroep opgericht die gelast werd met het opstellen van een voorstel tot werkingsconcept inzake de systematische controles en tenslotte heeft de Cel het Centrum voor gelijkheid van kansen ook verzocht, een ontmoeting te organiseren tussen de leden van de Cel en de opvangcentra, die gespecialiseerd zijn in de hulp en de begeleiding van de slachtoffers. Bovendien deelde de vertegenwoordiger van de Minister van Justitie ook mee dat de Minister in april reeds een verzoek had ingediend bij de Dienst Strafrechtelijk Beleid, om voorstellen tot richtlijnen uit te werken inzake het opsporings- en vervolgingsbeleid om deze dan naderhand aan het College van Procureurs-Generaal voor te leggen.

In december werd er een tweede vergadering georganiseerd om een stand van zaken te geven over de vooruitgang die in die diverse initiatieven was geboekt.

1.3.2 Evaluatie

De Interdepartementale cel heeft rekening gehouden met de analyse die het Centrum voor gelijke kansen in zijn vorige jaarverslag opnam en de door het Centrum aangewezen prioriteiten werden behandeld. In het derde hoofdstuk worden uitgebreid de diverse elementen voorgesteld van de discussie over enerzijds, het invoeren van een systematisch controlebeleid en anderzijds over het misbruik van de asielprocedure. De rol en het standpunt van de Interdepartementale cel over deze twee punten worden er ook beschreven (zie 3.1.3 en 3.2.4).

Voor wat betreft onze bezorgdheid over het toepassen van het beleid ten gunste van de slachtoffers van de mensenhandel werd tijdens de ontmoeting met de gespecialiseerde opvangcentra aan deze laatste de gelegenheid geboden, om op concrete wijze de problemen aan te brengen waar zij dagdagelijks mee geconfronteerd worden, zowel wat betreft het sociale werk als de samenwerking met de politiediensten, het gerecht of de betrokken administraties. Het was een ontmoeting tussen politieke actoren en mensen van het terrein. Van weerszijden konden er zaken op punt gesteld worden en wij hopen dat deze ontmoeting de aanzet zal vormen voor een betere integratie van de humanitaire dimensie in de interventies van de verschillende partners in de strijd tegen de mensenhandel.

Zowel qua vorm als qua inhoud heeft de Interdepartementale cel een ondersteunende rol gespeeld in een gecoördineerd en multidisciplinair beleid in de strijd tegen de mensenhandel. Onder "vorm" verstaan wij de hoedanigheid en het statuut van de personen die betrokken werden bij het werk van de cel. Het is dit jaar voor de eerste keer dat er binnen de Interdepartementale cel ontmoetingen worden georganiseerd tussen externe eerstelijns- of terreinspecialisten.

Deze dynamiek moet worden voortgezet en in de komende jaren nog versterkt zodat deze politieke coördinatiestructuur een gedegen werkinstrument kan worden ten dienste van een coherent en doeltreffend beleid. In zijn rol als secretaris van de Interdepartementale cel wenst het Centrum voor gelijkheid van kansen nog méér te investeren in het versterken van deze dynamiek.

Tenslotte hopen wij ook dat er betere communicatie verzekerd zal worden tussen de Interdepartementale Coördinatiecel ter bestrijding van de mensenhandel en de operationele coördinatie die werd ingevoerd onder het voorzitterschap van de Minister van Binnenlandse zaken.

1.4 Het rapport van de Bijzondere Commissie Mensenhandel van het Parlement

In de inleiding van dit hoofdstuk hebben wij verduidelijkt dat het Centrum, conform het Koninklijk Besluit van 16 juni 1995, jaarlijks een verslag uitbrengt over de strijd tegen de mensenhandel. De wet ter bestrijding van de mensenhandel voorziet ook dat de regering jaarlijks aan het parlement moet rapporteren over de toepassing van deze wet en daarbij ook een stand van zaken moet geven met betrekking tot de gerechtelijke vervolgingen.

De afstemming tussen deze beide vormen van rapportering is nog niet optimaal. Er werden vorig jaar afspraken gemaakt. Het was de bedoeling in beide rapporten een gemeenschappelijk gedeelte op te nemen met een beknopt overzicht van de problematiek en de verslaggeving van de verschillende departementen. Dit is slechts gedeeltelijk gelukt. Alleen de verslagen van de departementen Binnenlandse Zaken en Sociale Zaken werden ons tijdig overgemaakt. Het Centrum houdt zijn eigen timing aan. De verslaggeving over de andere departementen zal u terugvinden in het rapport van de regering, dat uiteraard ook een gedeelte zal bevatten omtrent vooruitzichten in het beleid. Het rapport van de regering zou normaal gezien eind april moeten klaar zijn zodat de Bijzondere Commissie Mensenhandel van het parlement zich nog voor de zomer kan buigen over beide rapporten.

De parlementairen die deel uitmaken van de commissie justitie in de kamer waren in het voorbije jaar druk benomen door de activiteiten van de onderzoekscommissies. Dit leidde ertoe dat een Bijzondere Commissie Mensenhandel opgericht werd met, op een uitzondering na, allemaal leden die nog niet echt vertrouwd waren met de materie. De Commissie organiseerde een aantal hoorzittingen en evalueerde de uitvoering van de aanbevelingen die destijds geformuleerd werden door de Parlementaire Onderzoekscommissie Mensenhandel. Op basis van de evoluties op het terrein, de informatie over knelpunten in de verslagen van het Centrum en de regering en het eigen onderzoek legde de Bijzondere Commissie een aantal nieuwe accenten en formuleerde zij enkele nieuwe aanbevelingen.

Een aantal van deze aanbevelingen vindt u terug in het derde hoofdstuk.

Het Centrum pleit ervoor om de Bijzondere Commissie Mensenhandel ook in 1998 en in 1999 de verslagen van het Centrum en de regering te laten evalueren in functie van de continuïteit in de opvolging van het beleid ter bestrijding van de mensenhandel.

In de conclusies van de Bijzondere Commissie wordt uitdrukkelijk gevraagd naar meer cijfermateriaal om een duidelijk beeld te krijgen van het fenomeen mensenhandel in ons land.

De Commissie vraagt ook een duidelijker overheidsoptreden ten aanzien van de prostitutie. Uit dit jaarverslag blijkt dat er, zoals ook reeds aangegeven in de vorige jaarverslagen, zich op het terrein inderdaad een aantal concrete problemen stellen. Het voorstel omtrent het opsporings- en vervolgingsbeleid dat door de Dienst Strafrechtelijk Beleid uitgewerkt wordt op vraag van de Minister van Justitie kan eventueel al meer duidelijkheid creëren. Maar het is wellicht ook noodzakelijk wetgevende initiatieven te nemen. In het zesde hoofdstuk, in het deel over Antwerpen, wordt het onduidelijk overheidsoptreden aangekaart.

1.5 De afstemming tussen de beleidsmatige en de operationele coördinatie

De Bijzondere Commissie dringt er bij de regering op aan voldoende middelen ter beschikking te stellen van het Centrum opdat het zijn door de wet omschreven opdracht doelmatig zou kunnen vervullen. Hierover wordt momenteel overlegd tussen het Centrum en de regering. Het Centrum hoopt op een spoedige en gunstige beslissing.

De Commissie stelt ook: "De wijze waarop het Centrum deze opdracht vervult ten aanzien van andere officiële gesprekspartners belast met de bestrijding van de mensenhandel dient duidelijker omschreven te worden".

Het is ons niet meteen duidelijk wat hier bedoeld wordt maar het is ons bekend dat sommige van onze partners (of sommige vertegenwoordigers ervan) van mening zijn dat wij sommige zaken van te nabij opvolgen of voor sommige knelpunten te ver gaan in het uitwerken van voorstellen.

Het Centrum is bereid om constructief te overleggen omtrent de uitwerking van onze opdracht. Het Centrum is wel van mening dat er geen afbreuk mag gedaan worden aan onze onafhankelijke en publieke verslaggeving zoals deze voorzien is in het K.B. van 16 juni 1995.

Ook in het verslag van de regering werd reeds gewezen op de noodzaak de coördinatie van het beleid in de Interdepartementale Coördinatiecel ter bestrijding van de mensenhandel onder het voorzitterschap van de Minister van Justitie en de operationele coördinatie onder het voorzitterschap van de Minister van Binnenlandse Zaken beter op mekaar af te stemmen. Er werden terzake echter geen initiatieven genomen.

In februari 1998 vond er wel een vergadering plaats op een kabinet met een aantal vertegenwoordigers van de Interdepartementale Coördinatiecel ter bestrijding van de mensenhandel over de problematiek van het illegaal uitoefenen van winstgevende activiteiten in de Antwerpse vitrines. Een problematiek die al gedurende ruim twee jaar door het Centrum opgevolgd wordt en ter discussie gesteld wordt. Het Centrum werd niet uitgenodigd op voormelde vergadering die volledig buiten de Interdepartementale Coördinatiecel om werd georganiseerd. Als de verschillen in visie omtrent de coördinatie tot dergelijke Einzelgänger-initiatieven aanleiding geven, dan is het overleg meer dan wenselijk.